

om kørslen eller Persontrafikrådet har godkendt denne.

§ 1 a. Den, der til personbefordring udlejer eller udlåner et af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer uden fører, skal have tilladelse hertil.

Stk. 2. Udlån af de i § 1, stk. 1, nævnte motorkøretøjer mellem ikkeerhvervsdrivende foreninger, klubber og lignende sammenslutninger kan ske uden tilladelse.

§ 1 b. Hvis flere plejehjem, ældrecentre eller lignende institutioner er registreret som ejere af et motorkøretøj omfattet af § 1, stk. 1, kan befordring af de pågældende institutioners egne beboere samt hjemmeboende ældre, der er visiteret til aktiviteter på institutionerne, der har til formål at vedligeholde de pågældendes fysiske og psykiske færdigheder, ske uden tilladelse.

§ 1 c. Tilladelse til erhvervmæssig personbefordring, udlejning af motorkøretøjer eller rutekørsel udstedes med gyldighed i indtil 5 år. Der kan gives en ansøger flere tilladelser.«

2. § 2 affattes således:

»§ 2. Ved rutekørsel forstås regelmæssig befordring af personer i en bestemt trafikforbindelse, som finder sted over mindst 3 kørselsdage og mindst én gang om ugen, og hvor på- eller afstigning kan ske inden for forud fastsatte områder. Der kan tillige tilbydes en ekstra ydelse, såfremt kørslen er åben for alle uanset ønske om benyttelse af denne ekstra ydelse.

Stk. 2. Står adgangen til at deltage i den i stk. 1 omhandlede kørsel åben for alle, betegnes denne som »almindelig rutekørsel«. Uanset stk. 1 forstås ved almindelig rutekørsel endvidere:

- 1) Individuel handicapkørsel for svært bevægelseshæmmede, som rækker ud over befordring til behandling, terapi og lignende, jf. § 1, stk. 3, i lov om hovedstadsområdets kollektive persontrafik og § 1, stk. 2, i lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet.
- 2) Kørsel af passagerer for jernbanevirksomheder og luftfartsselskaber, der er ramt af trafikforstyrrelser.

Stk. 3. Befordres der kun bestemte kategorier af personer, betegnes kørslen som »speciel rutekørsel.«

3. Efter § 2 indsættes:

»Kapitel 2 a

Kompetenceregler, klageadgang m.v.

§ 2 a. Persontrafikrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter eller af betydelig almen interesse, for så vidt angår udstedelse af tilladelse til erhvervmæssig personbefordring efter § 1, stk. 1, og § 13, stk. 1, 3 og 4, til udlejning m.v. efter § 1 a, om godkendelse som ansvarlig leder i et selskab m.v. efter § 13, stk. 2, om fornyelse af en tilladelse samt om tilbagekaldelse af en tilladelse eller en godkendelse efter § 14, stk. 1-4 og 7.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen træffer afgørelse i alle andre sager bortset fra sager om rutekørsel, jf. § 1, stk. 2, og § 18, nr. 8, og fungerer samtidig som sekretariat for Persontrafikrådet. Færdselsstyrelsen kan i forbindelse hermed modtage oplysninger fra organisationer.

Stk. 3. Tilladelser og godkendelser omfattet af stk. 1 og 2 meddeles på nærmere af Persontrafikrådet fastsatte generelle vilkår for virksomhedens udøvelse, herunder fastsættelse af mindstantallet af passagerer. Dog fastsætter Færdselsstyrelsen de nærmere vilkår for internationale tilladelser, som udstedes efter § 1, stk. 3, nr. 1, jf. dog § 18, stk. 1, nr. 8.

Stk. 4. Afgørelser truffet af Persontrafikrådet og Færdselsstyrelsen i medfør af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

4. I § 3, nr. 1, der bliver § 3, stk. 1, nr. 1, ændres »Hovedstadsområdets Trafikselskab« til: »Hovedstadens Udviklingsråd«.

5. I § 3, nr. 4, der bliver § 3, stk. 1, nr. 4, ændres »Persontrafikrådet« til: »Færdselsstyrelsen efter regler, der fastsættes af trafikministeren«.

6. I § 3 indsættes som *stk. 2* og *3*:

»*Stk. 2.* Afgørelse om tilbagekaldelse af en tilladelse til rutekørsel efter § 14, stk. 5, jf. § 1, stk. 2, træffes af den myndighed, der har givet tilladelsen.

Stk. 3. Afgørelse truffet af de i stk. 1 og 2 nævnte myndigheder kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«

7. § 5, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2-5 bliver herefter stk. 1-4.